

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 6.6.2007
KOM(2007) 298 slutlig

2007/0112 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2003/109/EG i syfte att utöka dess räckvidd till att omfatta även personer som beviljats internationellt skydd

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1) BAKGRUND

- Motiv och syfte

Flyktingar och personer som innehar status som skyddsbehövande i övrigt (nedan även kallade ”personer som beviljats internationellt skydd”) har för närvarande inte rätt till ställning som varaktigt bosatta enligt rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning. Rådet och kommissionen har noterat denna lucka i bestämmelserna och uppmanade därför i sin gemensamma förklaring av den 8 maj 2003 till en utökning av räckvidden för rådets direktiv 2003/109/EG så att även personer som beviljats internationellt skydd omfattas. Detta förslag har till syfte att ge verkan åt förklaringen genom att utöka räckvidden för rådets direktiv 2003/109/EG till att omfatta även personer som beviljats internationellt skydd.

- Allmän bakgrund

Enligt det förslag till rådets direktiv 2003/109/EG¹ som kommissionen lade fram 2001 kan flyktingar få ställning som varaktigt bosatt efter fem års laglig och oavbruten bosättning i en medlemsstat och samtidigt vara undantagna från kravet på stabila, regelbundna och tillräckliga försörjningsmedel och en egen sjukförsäkring.

Vid förhandlingarna beslutades det emellertid att flyktingar inte skulle omfattas av direktivet och i *rådets och kommissionens gemensamma förklaring* vid rådets möte (rättsliga och inrikes frågor) den 8 maj 2003 enades man om att kommissionen skulle lägga fram ett förslag till direktiv om utvidgning av bestämmelserna om ställning som varaktigt bosatt till att omfatta även flyktingar och personer som innehar status som skyddsbehövande i övrigt, varvid hänsyn skall tas till undersökningen om överföring av skyddsstatus.

- Gällande bestämmelser

Ställning som varaktigt bosatt och de rättigheter och förmåner som följer av denna ställning definieras i rådets direktiv 2003/109/EG som kommer att vara tillämplig på personer som beviljats internationellt skydd efter antagandet av detta förslag. Enligt rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 är personer som beviljats internationellt skydd tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som innehar flyktingstatus eller status som skyddsbehövande i övrigt enligt de definitioner som anges i det direktivet.

- Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Detta förslag överensstämmer helt med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors 1999 och Haagprogrammet från 2004 beträffande rättvis behandling av tredjelandsmedborgare.

¹ KOM(2001) 127 slutlig.

2) SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSPANALYS

- Samråd med berörda parter

Kommissionen förde informella diskussioner med medlemsstaterna om de breda dragen i detta förslag under 2004. Dessa ägde rum dels i kommittén för frågor om invandring och asyl och dels vid två informella expertmöten.

Dessutom hölls det under 2004 informella samråd med UNHCR (FN:s flyktingkommissariat), Europeiska rådet för flyktingar och fördrivna (ECRE) och kyrkornas kommission för migranter i Europa (CCME).

På kommissionens vägnar genomförde danska flyktingrådet, Migration Policy Institute och Institute for Migration and Ethnic Studies en undersökning om överföring av skyddsstatus inom EU mot bakgrund av det gemensamma europeiska asylsystemet och målet att införa en enhetlig status giltig i hela unionen för dem som beviljats asyl. Undersökningens slutrapport innehåller tre delar, varav en om den gällande rättsliga ramen, en om praxis i elva medlemsstater och en om icke-medlemsstat samt en om tänkbara gemenskapsmekanismer för överföring av skydd. Tre forskare samrådde med elva medlemsstater, UNHCR och Europarådet (om europeiska överenskommelsen om överförande av ansvar). Slutrapporten, som diskuterats med medlemsstaternas experter, fick ett brett stöd.

De parter som hörts välkomnade utökningen av direktivets räckvidd till att även omfatta flyktingar. Några medlemsstater ställde sig dock tveksamma till att låta även personer som innehar status som skyddsbehövande i övrigt omfattas. Kommissionen beslutade trots detta att ta med denna grupp i förslaget, eftersom den ansåg att situationen för alla tredjelandsmedborgare som varit bosatta i mer än fem år i värdmedlemsstaten bör omfattas (dessutom hänvisades det i den *gemensamma förklaringen* från maj 2003 till bägge kategorier).

Flertalet av de hörda parterna instämde i undersökningens slutsats att överföring av skydd kan ske även innan en person förvärvar ställning som varaktigt bosatt, vilket innebär att överföring av skydd bör göras till föremål för ett separat förslag. Flertalet av de hörda parterna instämde även i att en gemenskapsmekanism för överföring av skydd förutsätter ömsesidigt erkännande av asylbeslut, vilket i sin tur kräver en tillräcklig grad av harmonisering av medlemsstaternas asyloffaranden. Kommissionen beslutade därför att inte ta med en gemenskapsmekanism för överföring av skydd i förslaget.

3) RÄTTSLIGA ASPEKTER

ÄNDRING AV RÅDETS DIREKTIV 2003/109/EG

Förslagets huvudsyfte är att personer som beviljats internationellt skydd ska få rättssäkerhet beträffande sin bosättning i en medlemsstat och ges samma rättigheter som EU-medborgare efter fem års laglig bosättning, vilket innebär att den lucka som lämnats i direktiv 2004/83/EG åtgärdas. Detta sker genom att direktiv 2003/109/EG utvidgas till att omfatta även personer som beviljats internationellt skydd, samtidigt som det vid behov tas hänsyn till dessa personer särskilda ställning i förhållande till

andra tredjelandsmedborgare.

STÄLLNING SOM VARAKTIGT BOSATT I EN FÖRSTA MEDLEMSSTAT

Personer som beviljats internationellt skydd bör ha möjlighet att förvärva ställning som varaktigt bosatt i den medlemsstat som beviljat dem skydd på samma villkor som andra tredjelandsmedborgare. Personer som beviljats internationellt skydd och som erhåller ställning som varaktigt bosatta bör dessutom till fullo både åtnjuta de rättigheter och förmåner som är förbundna med denna ställning och omfattas av de inskränkningar och begränsningar av dessa rättigheter och förmåner som föreskrivs i direktiv 2003/109/EG. Så länge en varaktigt bosatt åtnjuter internationellt skydd enligt direktiv 2004/83/EG gäller inte de begränsningar som anges i direktiv 2003/09/EG för kan dennes rättigheter i enlighet med direktiv 2004/83/EG. Frågan om huruvida personer som beviljats internationellt skydd och som beviljats ställning som varaktigt bosatt fortfarande kan behöva internationellt skydd eller om de fortfarande innehar ställning som personer som beviljats internationellt skydd enligt direktiv 2004/83/EG faller utanför ramen för detta direktivs tillämpningsområde.

Det faktum att skydd beviljats innebär att principen om förbud mot utvisning eller avvisning (non-refoulement) måste iaktas vid återkallande eller förlust av ställning som varaktigt bosatt i den första medlemsstaten.

BOSÄTTNING I OCH STÄLLNING SOM VARAKTIGT BOSATT I EN ANDRA MEDLEMSSTAT

I kapitel III i direktiv 2003/109/EG fastställs villkoren för att varaktigt bosatta skall kunna utnyttja sin rätt till varaktig bosättning i en annan medlemsstat. Dessa villkor bör även gälla i sin helhet för personer som beviljats internationellt skydd och som beviljats ställning som varaktigt bosatt.

Personer som beviljats internationellt skydd och som i enlighet med artikel 23 i direktiv 2003/109/EG ansöker om ställning som varaktigt bosatt i en annan medlemsstat än den som beviljat det internationella skyddet måste även uppfylla alla relevanta villkor enligt direktiv 2003/109/EG.

INGEN GEMENSKAPSMEKANISM OM ÖVERFÖRING AV SKYDDSANSVARET I DIREKTIV 2003/109/EG I DESS ÄNDRADE LYDELSE

I detta direktiv beviljas endast varaktigt bosatta, och då enbart på vissa villkor, rätt att bosätta sig i en andra medlemsstat och inte personer som beviljats internationellt skydd (någon sådan rätt ges inte heller genom direktiv 2004/83/EG). Även om bosättning i en andra medlemsstat i vissa fall kan leda till överföring av skyddsansvaret under en viss tidsperiod faller denna fråga ändå utanför ramen för detta direktivs tillämpningsområde.

Även om det inte finns någon tillförlitlig statistik tillgänglig framgår det av undersökningen om överföring av skyddsstatus att ansökningar om överföring av skydd är ovanliga. I praktiken orsakar medlemsstaternas olika tolkningar av de gällande rättsliga bestämmelserna om skydd inte några oöverstigliga hinder. I undersökningen klargörs det även att överföring av skydd inte i sig är knutet till ställningen som varaktigt bosatt när det gäller personer som beviljats internationellt

skydd, eftersom flyktingar kan ges rätt att bosätta sig i en andra medlemsstat (av yrkes- eller familjeskäl) redan innan de beviljats ställning som varaktigt bosatt i den första medlemsstaten. Överföring av skydd förutsätter ömsesidigt erkännande av asylbeslut mellan medlemsstaterna, vilket i sin tur kräver en tillräcklig grad av harmonisering av medlemsstaternas asylförfaranden. Detta saknas dock för närvarande.

Förslaget om ändring av direktiv 2003/109/EG omfattar därför inte några gemenskapsrättsliga bestämmelser om en mekanism för överföring av skyddsansvaret. Detta innebär att ansökningar om överföring av skyddsansvaret även i fortsättningen regleras av Genèvekonventionen från 1951 och den europeiska överenskommelsen om överförande av ansvar för flyktingar som ingåtts inom ramen för Europarådet.

SÄKERSTÄLLANDE AV ATT PRINCIPEN OM FÖRBUD MOT UTVISNING ELLER AVVISNING IAKTTAS AV DEN ANDRA MEDLEMSSTATEN

Eftersom förslaget inte berör överföring av ansvar för internationellt skydd är det viktigt att se till att principen om förbud mot utvisning eller avvisning iakttas i den andra medlemsstaten. Detta blir ännu viktigare om en person som beviljats internationellt skydd och som redan förvärvat ställning som varaktigt bosatt i en medlemsstat (den första medlemsstaten) även beviljas ställning som varaktigt bosatt i en andra medlemsstat (den andra medlemsstaten) efter fem års bosättning i den medlemsstaten.

Myndigheterna i den andra medlemsstaten måste därför göras fullt medvetna om att en varaktigt bosatt som ansöker om bosättning på dess territorium redan beviljats internationellt skydd i en annan medlemsstat. Detta gäller oavsett om den varaktigt bosatte som beviljats internationellt skydd ännu inte förvärvat ställning som varaktigt bosatt i den andra medlemsstaten eller om han redan har förvärvat ställning som varaktigt bosatt i den andra medlemsstaten. Av denna anledning föreslås det att det i artikel 8 föreskrivs att uppgift härom skall anges under rubriken "Anmärkningar" i uppehållstillståndet för varaktigt bosatta. Även om denna uppgift i sig inte skulle utgöra bevis för att en person för tillfället åtnjuter internationellt skydd skulle den däremot garantera att myndigheterna i den andra medlemsstaten görs medvetna om att den berörda varaktigt bosatte eventuellt kan ha ett fortsatt behov av internationellt skydd (internationell skyddsbakgrund). Om en varaktigt bosatt beviljas ställning som varaktigt bosatt även i en andra medlemsstat bör detta anges i det uppehållstillstånd som utfärdas av den medlemsstaten, såvida den inte efter samråd med den medlemsstat som beviljat skyddsstatus fastställer att denna status återkallats.

Med hänsyn till de fall där ställning som varaktigt bosatt ännu inte beviljats i den andra medlemsstaten bör även artikel 22 i direktiv 2003/109/EG ändras så att det endast blir möjligt för den första medlemsstaten att begära utvisning av varaktigt bosatta i vars uppehållstillstånd det anges att de har internationellt skydd i en annan medlemsstat, och därför eventuellt fortsatt är i behov av internationellt skydd.

Med hänsyn till de fall där ställning som varaktigt bosatt beviljats i den andra medlemsstaten bör artikel 12 ändras så att det i denna föreskrivs att myndigheterna i den andra medlemsstaten måste samråda med myndigheterna i den medlemsstat som beviljat den berörda personen skydd om de överväger att fatta ett utvisningsbeslut. Om denna medlemsstat bekräftar att den berörda personen fortfarande åtnjuter

internationellt skydd kan den andra medlemsstaten endast utvisa den berörda personen till den medlemsstat som ursprungligen beviljat skydd.

Dessa båda fall av återtagande inverkar dock inte på bestämmelserna i artikel 21.2 i direktiv 2004/83/EG beträffande undantag från förbudet mot utvisning eller avvísning.

4) RÄTTLIG GRUND

Detta förslag avser en ändring av direktiv 2003/109/EG och har samma rättsliga grund som den rättsakten, nämligen artikel 63.3 a och artikel 63.4 i EG-fördraget. Denna rättsliga grund är lämplig, eftersom ställning som varaktigt bosatt för personer som beviljats internationellt skydd är ett redskap för att integrera dessa personer såsom varande tredjelandsmedborgare i värdmedlemsstaten, dvs. ett invandringspolitiskt instrument.

Förenade kungariket och Irland är inte bundna av direktiv 2003/109/EG enligt det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till fördragen. Inte heller Danmark är bundet enligt det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till fördragen.

5) SUBSIDIARITETSPRINCIPEN

Personer som beviljats internationellt skydd faller utanför tillämpningsområdet för direktiv 2003/109/EG, vilket innebär att det är medlemsstaterna som på nationell nivå fattar beslut om huruvida, och på vilka villkor, en mer permanent ställning kan beviljas för personer som beviljats internationellt skydd samt vilken räckvidd denna ställning i så fall skall ha. För närvarande kan de beviljas sådan ställning i några medlemsstater, dock inte alla. Dessutom varierar räckvidden för denna ställning från medlemsstat till medlemsstat. Rådet och kommissionen har emellertid enats om att personer som beviljats internationellt skydd bör ha rätt till ställning som varaktigt bosatt i enlighet med direktiv 2003/109/EG i alla medlemsstater på jämförbara villkor. Detta förutsätter gemensamma regler på gemenskapsnivå.

En ändring av direktiv 2003/109/EG är därför det bästa sättet för att säkerställa likabehandling av alla tredjelandsmedborgare som är lagligt bosatta i en medlemsstat sedan en viss tid.

6) PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

Gemenskapsåtgärden måste ges en form som inte är mer ingripande än vad som är nödvändigt för att nå förslaget mål och genomföra det. Mot denna bakgrund har ett direktiv om ändring av ett gällande direktiv valts som rättsligt instrument. Direktivet innehåller allmänna regler och överlåter på medlemsstaterna som det riktar sig till att välja lämpliga former och metoder för att genomföra dessa regler i sina rättssystem och på ett allmänt plan. I förslaget till direktiv fastställs endast på vilka villkor tredjelandsmedborgare som beviljats internationellt skydd kan förvärva ställning som varaktigt bosatt. Medlemsstaterna kan dock om de så önskar fastställa mindre stränga villkor för förvärvande av ställning som varaktigt bosatt som endast är tillämpliga på nationell nivå.

7) NÄRMARE REDOGÖRELSE FÖR FÖRSLAGET

Ändring av artikel 2

I artikel 2 i direktiv 2003/109/EG bör det läggas till en hänvisning till huvuddefinitionen av begreppet "internationellt skydd" i direktiv 2004/83/EG, eftersom det finns en naturlig anknytning till direktiv 2004/83/EG av den 24 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet när det gäller definitionen av den grupp tredjelandsmedborgare som också bör ha rätt att erhålla ställning som varaktigt bosatt.

Ändring av artikel 3

De bestämmelser som utesluter personer som beviljats internationellt skydd från tillämpningsområdet för direktiv 2003/109/EG föreslås utgå.

Ändring av artikel 4

Det föreslås att artikel 4 i direktiv 2003/109/EG ändras för att göra det möjligt att beakta asylförfarandets varaktighet vid beräkningen av de fem åren av laglig bosättning i en medlemsstat. Detta garanterar en rättvis behandling av tredjelandsmedborgare som beviljats internationellt skydd efter omprövning eller överprövning av ett avslag på en asylansökan.

Ändring av artikel 8

Artiklarna 8 och 11 i direktiv 2003/109/EG skall vara fullt tillämpliga på personer som beviljats internationellt skydd och som lämnat in en ansökan om ställning som varaktigt bosatt i en medlemsstat.

Hänsyn bör dock tas till medlemsstaternas farhågor om att principen om förbud mot utvisning eller avvisning inte kommer att iakttas i de fall bosättningen för en varaktigt bosatt kan upphävas på grundval av direktiv 2003/109/EG. Dessa farhågor grundar sig på det faktum att den skyddsbakgrund som ligger till grund för tredjelandsmedborgarens bosättning eventuellt skulle kunna komma att förbises om den myndighet som är behörig att bevilja och återkalla en ställning som berättigar till internationellt skydd inte är densamma som den myndighet som är behörig att bevilja och återkalla ställning som varaktigt bosatt. Denna fråga är även viktig i de fall när en person som beviljats internationellt skydd och som beviljats ställning som varaktigt bosatt flyttat till en annan medlemsstat och förvärvar ställning som varaktigt bosatt i den medlemsstaten efter fem års bosättning.

I syfte att säkerställa att de behöriga myndigheterna görs medvetna om förekomsten av denna skyddsbakgrund föreskrivs det i förslaget till ändring av artikel 8 att medlemsstaterna vid utfärdandet av EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta till personer som beviljats internationellt skydd skall vara skyldiga att i tillståndshandlingen införa en särskild anmärkning om att tredjelandsmedborgaren i fråga beviljats skyddsstatus.

Denna uppgift skall även anges av den andra medlemsstat som beviljar ställning som varaktigt bosatt för en tredjelandsmedborgare om dennes EG-uppehållstillstånd för

varaktigt bosatta utfärdad av den första medlemsstaten innehåller denna uppgift. Den andra medlemsstaten skall dock inte införa denna uppgift i uppehållstillståndet om den efter samråd med den medlemsstat som enligt anmärkningen beviljat internationellt skydd finner att detta skydd återkallats.

Ändring av artikel 11

Frågan om huruvida personer som beviljats internationellt skydd och som beviljats ställning som varaktigt bosatt fortfarande kan behöva internationellt skydd eller om de fortfarande innehar ställning som personer som beviljats internationellt skydd enligt direktiv 2004/83/EG faller utanför ramen för detta direktivs tillämpningsområde. Om de fortfarande innehar ställning som personer som beviljats internationellt skydd enligt direktiv 2004/83/EG och uppehåller sig i den medlemsstat som beviljat denna ställning är de fortfarande berättigade till de rättigheter och förmåner som följer av denna ställning.

Det är därför nödvändigt att ändra artikel 11 i syfte att klargöra att möjligheterna att begränsa den likabehandling som avses i denna artikel i deras fall endast är möjlig i den utsträckning som detta är förenligt med bestämmelserna i direktiv 2004/83/EG.

Ändring av artiklarna 12 och 22

Även om överföring av skyddsansvar faller utanför detta direktivs tillämpningsområde är medlemsstaterna bundna av principen om förbud mot utvisning eller avvisning i Genèvekonventionen från 1951, vilket återspeglas i artikel 21 i direktiv 2004/83/EG, och i europeiska konventionen om mänskliga rättigheter (särskilt artikel 3 i denna) i samband med tillämpningen av bestämmelserna om utvisning från unionens territorium i detta direktiv.

De förslagna ändringarna av artiklarna 12 (de nya punkterna 3a och 6) och 22 (den nya punkten 3a) har till syfte att säkerställa att principen om förbud mot utvisning eller avvisning iakttas så långt som möjligt i alla situationer som kan uppstå i samband med att en person som beviljats internationellt skydd utnyttjar sina rättigheter enligt direktiv 2003/109/EG. I praktiken måste medlemsstaterna först avgöra om direktiv 2004/83/EG (fortfarande) är tillämpligt på tredjelandsmedborgaren och, om så är fallet, om det är förenligt med principen om förbud mot utvisning eller avvisning att utvisa tredjelandsmedborgaren från unionens territorium.

A) Utvisning från den medlemsstat som beviljat ställning som varaktigt bosatt – artikel 12

I de fall det framgår av anmärkningen enligt artikel 8.4 att samma medlemsstat beviljat både ställning som varaktigt bosatt och internationellt skydd garanterar den nya punkt 6 att artikel 21 i direktiv 2004/83/EG iakttas. Detta tvingar den medlemsstat som överväger att anta en utvisningsåtgärd att kontrollera om den berörda tredjelandsmedborgaren fortfarande åtnjuter internationellt skydd. Om så är fallet är utvisning endast möjlig i de fall som föreskrivs i denna bestämmelse.

Punkt 3b har lagts till artikel 12 för att ta hänsyn till de fall där det framgår av anmärkningen enligt artikel 8.4 att internationellt skydd beviljats av en annan medlemsstat än den som beviljat ställning som varaktigt bosatt. Genom denna

bestämmelse tvingas den andra medlemsstat som överväger att anta en utvisningsåtgärd att samråda med den medlemsstat som enligt anmärkningen beviljat den berörda tredjelandsmedborgaren internationellt skydd. Om det efter detta samråd fastställs att tredjelandsmedborgaren fortfarande åtnjuter internationellt skydd i den medlemsstat som hörts kan utvisning endast ske till den medlemsstaten. I sådana fall har denna medlemsstat skyldighet att återta den berörda tredjelandsmedborgaren utan formaliteter. Genom den nya punkt 6 garanteras emellertid att det fortfarande ges möjlighet till utvisning utanför Europeiska unionen, under förutsättning att de villkor som anges i artikel 21.2 i direktiv 2004/83/EG är uppfyllda.

Återtagandemekanismen kan självfallet inte tillämpas i något av dessa två fall om ansvaret för skyddet av den berörda personen har överförts från den första till den andra medlemsstaten i enlighet med dessa länders skyldigheter enligt internationella instrument.

B) Utvisning från den medlemsstat där en varaktigt bosatt utövar sin rätt till rörlighet enligt kapitel III i direktivet – artikel 22

I syfte att säkerställa att principen om förbud mot utvisning eller avvisning iakttas i de fall där en varaktigt bosatt som beviljats internationellt skydd är bosatt i den andra medlemsstaten men ännu inte förvärvat ställning som varaktigt bosatt i den medlemsstaten bör möjligheten till utvisning på grundval av artikel 22 begränsas till att gälla enbart utvisning till den första medlemsstaten. Enligt artikel 22.3a andra stycket ges emellertid fortfarande möjlighet till utvisning utanför Europeiska unionen, under förutsättning att de villkor som anges i artikel 21.2 i direktiv 2004/83/EG är uppfyllda.

Ändring av artikel 25

I syfte att underlätta det informationsutbyte mellan medlemsstaterna som är nödvändigt enligt artikel 12.3a bör artikel 25 ändras för att göra det möjligt att använda nätverket av nationella kontaktpunkter även för detta ändamål.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2003/109/EG i syfte att utöka dess räckvidd till att omfatta även personer som beviljats internationellt skydd

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.3 och 63.4,

med beaktande av kommissionens förslag²,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande³,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁵, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning⁶ är inte tillämpligt på sådana flyktingar och personer som innehar status som skyddsbehövande i övrigt som omfattas av rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet⁷.
- (2) Möjligheten att erhålla ställning som varaktigt bosatt efter en viss tid är en viktig förutsättning för att personer som beviljats internationellt skydd skall kunna integrera sig till fullo i den medlemsstat där de är bosatta.
- (3) Ställning som varaktigt bosatt för personer som beviljats internationellt skydd är dessutom en viktig faktor när det gäller att främja ekonomisk och social sammanhållning, vilket är ett av gemenskapens grundläggande mål enligt fördraget.

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

⁶ EUT L 16, 23.1.2004, s. 44.

⁷ EGT L 304, 30.9.2004, s. 12.

- (4) Personer som beviljats internationellt skydd bör därför ha möjlighet att efter fem års laglig och oavbruten bosättning förvärva ställning som varaktigt bosatt i den medlemsstat som beviljat dem internationellt skydd på samma villkor som andra tredjelandsmedborgare. Handläggningstiden för ansökan om internationellt skydd bör beaktas vid beräkningen av de fem åren av laglig och oavbruten bosättning.
- (5) Eftersom personer som beviljats internationellt skydd har rätt att bosätta sig i andra medlemsstater än den som beviljade dem internationellt skydd måste det säkerställas att dessa medlemsstater underrättas om den berörda personens skyddsbakgrund så att de kan uppfylla sina skyldigheter när det gäller principen om förbud mot utvisning eller avvisning. För detta ändamål bör EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta som beviljas personer som beviljats internationellt skydd innehålla en anmärkning med uppgift om att dess innehavare beviljats internationellt skydd av en medlemsstat. Under förutsättning att det internationella skyddet inte återkallats bör denna anmärkning anges även i det EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta som utfärdas av den andra medlemsstaten.
- (6) Personer som beviljats internationellt skydd och som är varaktigt bosatta bör garanteras samma behandling som bosättningsmedlemsstatens medborgare i en rad ekonomiska och sociala sammanhang, i enlighet med relevanta villkor, så att ställning som varaktigt bosatt verkligen fungerar som ett integrationsredskap för varaktigt bosatta i det samhälle där de lever.
- (7) Likabehandling av personer som beviljats internationellt skydd i den medlemsstat som beviljat detta skydd bör inte inverka på de rättigheter och förmåner som garanteras enligt direktiv 2004/83/EG.
- (8) De villkor som anges i direktiv 2003/109/EG för att varaktigt bosatta skall erhålla rätt att bosätta sig och förvärva ställning som varaktigt bosatt i en annan medlemsstat bör vara desamma för alla för alla tredjelandsmedborgare som erhållit ställning som varaktigt bosatt.
- (9) Överföring av skyddsansvaret för personer som beviljats internationellt skydd faller utanför detta direktivs tillämpningsområde.
- (10) Om en medlemsstat har för avsikt att på grundval av direktiv 2003/109/EG utvisa en person som beviljats internationellt skydd och som förvärvat ställning som varaktigt bosatt i den medlemsstaten bör den berörda personen omfattas av det skydd mot utvisning eller avvisning som garanteras i direktiv 2004/83/EG. I syfte att säkerställa att principen om förbud mot utvisning eller avvisning iakttas till fullo i de fall där den berörda personen beviljats skyddsstatus i en annan medlemsstat och denna inte återkallats måste det föreskrivas att den berörda personen endast kan utvisas till den medlemsstat som beviljat skyddsstatus och att denna medlemsstat har skyldighet att återta denne, under förutsättning att utvisning inte är tillåten enligt bestämmelserna om iakttagande av principen om förbud mot utvisning eller avvisning i direktiv 2004/83/EG.
- (11) Av samma anledning bör inte den möjlighet som den andra medlemsstaten ges genom direktiv 2003/109/EG att utvisa en tredjelandsmedborgare som har bosatt sig men ännu inte förvärvat ställning som varaktigt bosatt i den medlemsstaten från Europeiska unionens territorium vara tillämplig om den berörda personen beviljats skyddsstatus i

en annan medlemsstat, dock under förutsättning att utvisning inte är tillåten enligt bestämmelserna om iakttagande av principen om förbud mot utvisning eller avvisning i direktiv 2004/83/EG.

- (12) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och friheter samt principer som bland annat fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. I enlighet med det förbud mot diskriminering som följer av denna stadga skall medlemsstaterna genomföra detta direktiv utan diskriminering på grund av bland annat kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.
- (13) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i detta protokoll, deltar inte dessa medlemsstater i antagandet av detta direktiv, som därför varken är bindande för eller tillämpligt i dessa medlemsstater.
- (14) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i antagandet av direktiv 2003/109/EG, som därför varken är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2003/109/EG skall ändras på följande sätt:

1. I Artikel 2 skall punkt f ersättas med följande:

”f) internationellt skydd: internationellt skydd i enlighet med definitionen i artikel 2 a i rådets direktiv 2004/83/EG⁸,”
2. Artikel 3.2 skall ändras på följande sätt:
 - a) Led c skall ersättas med följande:

“c) har ansökt om rätt till bosättning på grundval av alternativa skyddsformer, i enlighet med internationella åtaganden, nationell lagstiftning eller praxis i medlemsstaterna och väntar på ett beslut om sin ställning, ”.
 - b) Led d skall ersättas med följande:

”d) har ansökt om flyktingstatus men ännu inte fått slutligt besked,”
3. I artikel 4.2. skall följande stycke läggas till:

⁸ EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.

”När det gäller personer som beviljats internationellt skydd skall tidsperioden mellan den dag då ansökan om internationellt skydd ingavs och den dag då det uppehållstillstånd som avses i artikel 24 i direktiv 2004/83/EG beviljades beaktas vid beräkningen av den period som avses i punkt 1.”

4. I artikel 8 skall två nya punkter med följande lydelse läggas till som punkterna 4 och 5:

“4. Om en medlemsstat utfärdar ett EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta till en tredjelandsmedborgare som beviljats internationellt skydd skall den under rubriken ”Anmärkningar” ange följande: “Innehavaren av detta uppehållstillstånd har beviljats internationellt skydd i [namnet på medlemsstaten] den [datum]”.

5. Om en andra medlemsstat också utfärdar ett EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta till en tredjelandsmedborgare vars EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta innehåller en sådan anmärkning som avses i punkt 4 skall denna anmärkning även anges i det EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta som utfärdas av den andra medlemsstaten.

Innan den andra medlemsstaten inför den anmärkning som avses i punkt 4 kan den samråda med den medlemsstat som nämns i anmärkningen för att ta reda på om den varaktigt bosatte fortfarande åtnjuter internationellt skydd. Om det internationella skyddet återkallats genom ett slutligt beslut skall den andra medlemsstaten inte införa den anmärkning som avses i punkt 4.”

5. I artikel 11 skall en ny punkt med följande lydelse läggas till som punkt 4a:

“4a När det gäller den medlemsstat som beviljat det internationella skyddet skall punkterna 3 och 4 inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2004/83/EG.”

6. Artikel 12 skall ändras på följande sätt:

- a) En ny punkt med följande lydelse skall läggas till som punkt 3a:

“3a Om en medlemsstat beslutar att utvisa en varaktigt bosatt person vars EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta innehåller den anmärkning som avses i artikel 8.4 skall den samråda med den medlemsstat som nämns i anmärkningen.

Såvida inte det internationella skyddet återkallats skall den varaktigt bosatte utvisas till denna medlemsstat, vilken omedelbart skall återta den varaktigt bosatte och dennes familjemedlemmar.”

- b) En ny punkt med följande lydelse skall läggas till som punkt 6:

“6. Denna artikel påverkar inte tillämpningen av artikel 21 i direktiv 2004/83/EG.”

7. I artikel 22 skall en ny punkt med följande lydelse läggas till som punkt 3a:

“3a Punkt 3 är inte tillämplig på tredjelandsmedborgare vars EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta utfärdats av den första medlemsstaten innehåller den anmärkning som avses i artikel 8.4.

Denna punkt påverkar inte tillämpningen av artikel 21 i direktiv 2004/83/EG.”

8. I artikel 25 skall första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna skall upprätta kontaktpunkter med ansvar för att ta emot och överföra den information som anges i artiklarna 12.3a, 19.2, 22.2. och 23.1.”

Artikel 2

9. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra förordningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [...]. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

10. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den [...] dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den [...]

*På rådets vägnar
Ordförande*